

VUOGGHIU ABBULARI

Jàvi 'a cruna
ri fila r'argentu
'a luna
e 'n mantu ri stiddi trapuntu
nnô cielu
sta notti.
Jàvi l'uocci e 'u nasu
e 'a vucca ca parra e arriri
a cu' 'a senti
e a cu' 'a viri.

E gghiàvi l'ali :
'I ravanti 'na nuvola ciàra
c'â tira,
e una 'i rarièri, ciù scura,
c'â ammutta.
Ogni tantu s'ammuccia
e puoi torna,
ciù bedda e ciù allecra,
a 'bbulari.

Iu,
rarièri a finestra,
taliu e 'a 'mmirù
e a 'n mumentu m'addrizzu
piliannu :
-Iu macàri,
iu 'i vuogghiu macàri
ru' ali !-
E n' zautu appizzu
furiusu,
ma sulu 'n parmu
mi susu
e ddù ita
ri 'n terra,
n' siennici nuddu ri sutta
ca ammutta,
e ammecì cuarcunu
tira e m'afferra.

Stancu m'assittu,
suratu , abbilutu.
E' ura ca cianciu
'na lacrima muta,
scunsulata.
Ma è sulu 'n mumentu
e puoi arriru
e mi fazzu curagghiu
'n ca sientu
ca 'u pinzieri mi sciogghiu
e 'u 'mmuttu
e l'assu ca abbola
jàutu
ddà supra ,
anzina ntâ luna.

E iu
assiemi ci accianu
cu r'ìddu, ri supra :
e 'a affieru ppê corna
e 'a gghìru
e a cavaddu m'assittu nâ varca
e chê pieri e chê manu
a rimari mi mettu
pi gghiri luntanu
pê setti mari rô cielu
nô viersu rô sulì,
ô vientu ,
cumentu,
cantannu.

E sientu nô piettu
ca 'nzoccu 'i sta notti m'arresta
e râ vita,
è 'na festa,
'na favula bella
ca jàiu 'i cuntari turnannu,
rumani.